

6. S. denna natt utaf angstan och jemmert, S. detta möter af fara och qval, som så oägligt den uppdräcte slämmen, Guder man brukens be-
 mestliga tal: Gud är slärens högsta wän, Gud är
 Kristus, Guds fader?
 7. Guds fader, Guds fader, de fader: Guds-
 men! sett den min slä häller far? Angest i slä-
 ten förslätt upprägas: Guden kan mätta dess far-
 ta begär; Guden, ingen menest, Guden mer
 än Guds fader.
 8. Guds fader Kristus, om Kristus fader sin-
 nas, Guds af innersta hjerta och slä; Guds
 fader all, om den perian fader sinnas, som lög-
 ger grund för wärldens wäl. Guds fader, fader
 fader sinna ej sin Guds fader.
 9. Guds och minsläggande förbar af alla: Guds
 intill dödens betänsliga fader. Guds fader att slä
 Guds händelse fader; Guds fader att slä
 fader till grund; Guds fader att slä med slä, Guds
 fader andas wärma ut.
 10. Guden i Guds fader Kristus fader den-
 na fader, denna fader Kristus; Guds fader exempel, fader
 fader du fader, Guds fader är fader, o menest?
 fader! Guds fader brukens fader Kristus, Guds fader
 11. Guds fader Kristus fader Kristus fader, fader
 Guds fader Kristus fader Kristus fader, fader
 12. Den som fader Kristus fader Kristus fader, den
 som fader Kristus fader Kristus fader, den af de
 arma bortfärdade fader, den har den fader be-

Im bittigen.

bet ei bitt forsent! Ad, lofwa Gud hwar drop-
pa blod, som i mig rðvas fan! Sag slunga far
Gasteliga Der hemma i ditt land!!

Stut-Verz.

Andeliga Sångar.

Trons långtande suckar efter Jesum.

Du lifsens ljus, o Jesu kär! x.

Den Andra:

Om båttringen.

Den Eredje:

En Wärfelse-Sång.

Öfesiö, 1846. Tryckte hos A. Nilsson.

Preis: 1 ffilling banko.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

1. När hon allsmästa för den hungeren står
 ta kan, när hon rätt dömt ber.
 2. Götbarmare! förbarmare! O, milde, strå-
 lare! Mitt hårda hjerta jag dig ger; Ad, värdes
 det anse! Ej finns här någon plats ell' ort, Min
 själ sig hvilat kan, För än jag kommer till din
 port; Hjelp att jag hinnet fram!
 3. Min Jesu! Hjelp min längtan fram Sgenom
 denna strid; O Michæl, min hjälpe stark, Hjelp
 mig i fördäret; Ly efter du råds söta mig, O
 lär mig allsa dig; Ly den, som Gud vill ha till
 nåd, Måste hett säga sig.
 4. Gå nåde och förbarmande Sag löper till
 din port. Ad, drag mig, Jesu, efter dig, Att
 jag må komma fort; O, att jag hade nångär inda,
 Com hjälpte andan opp, Att mitt begär ej kan=
 na må I denna synbåttrop!
 5. Ständ trop och själ försmäta skall, O
 lat mig trogen bli, Att jag med bön ej låter af
 för'n jag får Selum si. Eft' beder jag dig, Se-
 ju min, Att du vill leda mig, Att jag allena
 drar dig Nu och evinnertlig.
 6. App, upp, min själ, och tröttna ej, Ly bet de
 mödan värde, Att ropa om förbarmande, Om du
 har ropat lärt; Min strålar, o Jesu ståt! Kom,
 rusta mig till ståt, Och när jag segern nunnit
 har Uppdag mig i ditt ståt!
 7. Först, att jag så bjerstner dr, Att jag må
 komma in, Andst jag aldrig offrat dig Eft' hett
 upprättigt sinn! Guds jag inför dig ståt har,
 Det ej att andra ståt; Ej annat ståt jag sinna
 kan: O bön jag till dig går.
 8. Götbarmare! förbarmare! Din hjelp mig
 ej förmen! Ad, öppna du mitt hjerta öder Att

9. Men wore du redan afdöd ifrån allt, Så wore det lätt viljas hädan; Gack, själ, och gör fullt hwad dig Jesus befallt, Löss måste du wara, emedan Det minsta band plågar i döden!